

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/234/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614206273
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5614206273.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a JUDr. Gabriely Veselovej, v právnej veci žalobkyne: Home Credit Slovakia, a. s., so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, proti žalovanému: Y. T., nar. XX. XX. XXXX, bytom W. X. E. XXXX/XX, N. Y., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778, obaja právne zastúpení JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom R. V. X/A, N., v konaní o zaplatenie 2 513,54 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 5C/216/2014-158 z 29. marca 2016 do trov konania, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutej časti **p o t v r d z u j e.**

V odvolaní nenapadnutej časti zostáva rozsudok okresného súdu **n e d o t k n u t ý.**

Žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a.**

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľke sumu 428,21 eur spolu s 9,5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 748,21 eur od 12. 08. 2011 do 23. 07. 2013, zo sumy 738,21 eur od 24. 07. 2013 do 19. 08. 2013, zo sumy 728,21 eur od 20. 08. 2013 do 18. 09. 2013, zo sumy 718,21 eur od 19. 09. 2013 do 17. 10. 2013, zo sumy 708,21 eur od 18. 10. 2013 do 19. 11. 2013, zo sumy 698,21 eur od 20. 11. 2013 do 16. 12. 2013, zo sumy 688,21 eur od 17. 12. 2013 do 18. 01. 2014, zo sumy 678,21 eur od 19. 01. 2014 do 19. 02. 2014, zo sumy 668,21 eur od 20. 02. 2014 do 18. 03. 2014, zo sumy 658,21 eur od 19. 03. 2014 do 17. 04. 2014, zo sumy 648,21 eur od 18. 04. 2014 do 20. 05. 2014, zo sumy 638,21 eur od 21. 05. 2014 do 17. 06. 2014, zo sumy 628,21 eur od 18. 06. 2014 do 21. 07. 2014, zo sumy 618,21 eur od 22. 07. 2014 do 19. 08. 2014, zo sumy 608,21 eur od 20. 08. 2014 do 17. 09. 2014, zo sumy 598,21 eur od 18. 09. 2014 do 21. 10. 2014, zo sumy 588,21 eur od 22. 10. 2014 do 18. 11. 2014, zo sumy 578,21 eur od 19. 11. 2014 do 18. 12. 2014, zo sumy 568,21 eur od 19. 12. 2014 do 20. 01. 2015, zo sumy 558,21 eur od 21. 01. 2015 do 18. 02. 2015, zo sumy 548,21 eur od 19. 02. 2015 do 18. 03. 2015, zo sumy 538,21 eur od 19. 03. 2015 do 25. 05. 2015, zo sumy 528,21 eur od 26. 05. 2015 do 28. 06. 2015, zo sumy 518,21 eur od 29. 06. 2015 do 21. 07. 2015, zo sumy 508,21 eur od 22. 07. 2015 do 20. 08. 2015, zo sumy 498,21 eur od 21. 08. 2015 do 23. 09. 2015, zo sumy 488,21 eur od 24. 09. 2015 do 22. 10. 2015, zo sumy 478,21 eur od 23. 10. 2015 do 20. 11. 2015, zo sumy 468,21 eur od 21. 11. 2015 do 21. 12. 2015, zo sumy 458,21 eur od 22. 12. 2015 do 20. 01. 2016, zo sumy 448,21 eur od 21. 01. 2016 do 19. 02. 2016, zo sumy 438,21 eur od 20. 02. 2016 do 21. 03. 2016 a zo sumy 428,21 eur od 22. 03. 2016 do zaplatenia, všetko v mesačných splátkach po 20,- eur mesačne, prvá splátka splatná v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozsudku, každá splátka splatná do 21. dňa toho ktorého mesiaca s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky

má za následok zročnosť celého plnenia. Vo zvyšku návrh zamietol. Žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania ani vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia nepriznal.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že návrhom na začatie konania doručeným tunajšiemu súdu dňa 14. 07. 2014 sa navrhovateľka voči odporcovi domáhala zaplatenia 2 513,54 eur spolu s príslušenstvom. Návrh odôvodnila tým, že s odporcom uzatvorila Úverovú zmluvu č. 3801230264 zo dňa 31. 01. 2008, predmetom ktorej bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 3 319,39 eur. Odporca sa zaviazal peňažné prostriedky vrátiť v osemdesiatich štyroch pravidelných mesačných splátkach po 71,33 eur. Nakoľko bol odporca v omeškani s úhradou svojho záväzku, tak ako je uvedené v priloženom výpise čerpania, splátok a úhrad, navrhovateľka v súlade s Úverovými zmluvnými podmienkami vyzvala odporcu listom zo dňa 28. 07. 2011 k splateniu celého zostatku úveru v lehote 15 dní od odoslania výzvy. Navrhovateľka špecifikovala uplatnený nárok ako istinu vo výške 177,10 eur, úrok vo výške 151,21 eur, zosplatenú istinu vo výške 2 160,18 eur a poistenie vo výške 25,05 eur.

Rozhodcovským rozsudkom zo dňa 06. 11. 2013, sp. zn. PEC-AP 205/2012, vydaným rozhodcom JUDr. Radimom Kuchtom v Holíči, bola odporcovi uložená povinnosť zaplatiť navrhovateľke sumu vo výške 2 370,63 eur spolu s úrokom z úveru vo výške 153,35 eur a úrokom z omeškania vo výške 0,025 % denne z čiastky 2 776,71 eur odo dňa 13. 08. 2011 do zaplatenia a zmluvnú pokutu vo výške 252,73 eur, to všetko v splátkach po 120,- eur mesačne splatných k 25. dňu každého mesiaca, začínajúc mesiacom nasledujúcim po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozhodcovského rozsudku s tým, že neuhradením jednej zo splátok sa stáva splatným celý dlh vrátane náhrady trov konania. Rozhodca zároveň odporcovi uložil povinnosť nahradiť navrhovateľke trovy konania vo výške 409,6 eur, a to v splátkach po 120,- eur splatných k 25. dňu každého mesiaca, začínajúc mesiacom nasledujúcim po splnení povinností ustanovených v prvom výroku tohto rozhodcovského rozsudku s tým, že neuhradením jednej zo splátok sa stáva splatným celý dlh.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že medzi zmluvnými stranami došlo k uzatvoreniu úverovej zmluvy, ktorá je zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Súd preto zisťoval, či predmetná zmluva obsahuje všetky zákonom vyžadované náležitosti, predovšetkým tie, absenciu ktorých zákon č. 258/2001 Z. z. sankcionuje v tom smere, že úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Z formulára predloženej úverovej zmluvy vyplýva, že bol vyhotovený s účinnosťou od 13. 09. 2007, to znamená v čase, keď zákon č. 258/2001 Z. z. podmieňoval nárok dodávateľa na úroky a poplatky len uvedením ročnej percentuálnej miery nákladov. S účinnosťou od 01. 01. 2008 však došlo k rozšíreniu podstatných náležitostí v zmluve o spotrebiteľskom úvere, absenciu ktorých zákon sankcionoval tým, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Vzhľadom na dátum uzatvorenia zmluvy, t. j. 06. 02. 2008, tak bolo povinnosťou navrhovateľky do zmluvy zahrnúť všetky podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Nakoľko predmetná zmluva neobsahuje údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, o výške ročnej úrokovej sadzby, ako ani o výške, počtu a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov, predmetný úver je potrebné v zmysle § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. in fine považovať za bezúročný a bez poplatkov. Medzi účastníkmi nebolo sporné, že odporca čerpal úver vo výške 3 319,39 eur, pričom z predložených listín navrhovateľkou, ako aj z predložených listinných dôkazov odporcu vyplýva, že do rozhodnutia súdu uhradil celkovo 2 891,18 eur. Pokiaľ ide o čiastočné úhrady odporcu po 10,- eur, súd nemal dôvod neveriť odporcovi, že týmito úhradami splácal práve dlh plynúci z predmetnej úverovej zmluvy, naviac navrhovateľka túto skutočnosť v priebehu celého konania nenamietala. Na základe uvedeného súd vyhovel návrhu v časti o zaplatenie 428,21 eur, čo predstavuje doposiaľ nesplatenú istinu úveru. Vo zvyšku uplatnenej istiny, súd z dôvodu, že predmetný úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, návrh ako nedôvodný zamietol. Popri priznanej istine súd navrhovateľke priznal aj zákonný 9,5 % ročný úrok z omeškania tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia. Pokiaľ sa navrhovateľka domáhala priznania úroku z vyššej sumy a za dlhšie obdobie, návrh bol nedôvodný, a preto ho súd v tejto časti zamietol. V súlade s § 160 ods. 1 O. s. p. súd povolil odporcovi splácať z dôvodu jeho nepriaznivej finančnej situácie priznanú pohľadávku v mesačných splátkach tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O. s. p. tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Navrhovateľka si návrhom na začatie konania uplatnila sumu 2 513,54 eur s príslušenstvom, pričom jej bola priznaná suma 428,21 eur s príslušenstvom. V konaní tak mala úspech v rozsahu 17 % a 83 % predstavoval jej neúspech. Nakoľko úspech odporcu prevýšil úspech navrhovateľky, súd rozhodol, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Pokiaľ ide o náhradu trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, vedľajší účastník paušálne vstupoval takmer do všetkých spotrebiteľských právnych sporov bez toho, aby bol so spotrebiteľmi v akomkoľvek kontakte, bez toho, aby si vyžiadal ich súhlas so vstupom do konania a bez toho, aby im poskytol

akúkoľvek právnu pomoc. Aj keď je vedľajší účastník subjektom, ktorý poskytuje ochranu spotrebiteľov, je nevyhnutné, aby táto pomoc bola reálne poskytnutá odporcovi. Naviac, súd má za to, že právnická osoba založená za účelom poskytovania ochrany spotrebiteľom, a to aj právnej, by mala mať odborný aparát zabezpečujúci hlavný cieľ činnosti tohto združenia. Právo byť zastúpený v súdnom konaní a právo na náhradu trov konania nemožno zamieňať. Na základe vyššie uvedeného súd nepriznal náhradu konania ani vedľajšiemu účastníkovi, nakoľko uplatnené trovy nespĺňajú podmienku účelnosti.

2. Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie žalovaný do výroku o trovách konania. Podľa žalovaného nie je zrejmé, prečo prvostupňový súd odhládnuce od neevidovania právneho zastúpenia žalovaného nekonštatoval právo na náhradu trov konania žalovaného s ohľadom na pomer úspechu v konaní. Prvostupňový súd sa nesprávne právne vysporiadal s aplikáciou ust. § 142 ods. 2 OSP a náhradu trov v zmysle cit. ustanovenia pomerne nerozdelil. Procesný neúspech žalobcu v konaní pritom nebol ani približne rovnaký oproti procesnému úspechu žalovaného. Vyjadrenie čistého úspechu žalovaného taktiež nepredstavovalo nepatrné percentuálne vyjadrenie (83% - 17% = 66%). Pomerne úspešnejšiemu žalovanému by bolo na mieste priznať náhradu trov konania voči neúspešnému žalobcovi v pomernej výške vyjadrenej čistým úspechom 66%. S poukazom na uvedené navrhol, aby odvolací súd napadnutý výrok rozsudku o trovách účastníkov konania zmenil tak, že žalobca je povinný zaplatiť žalovanému trovy prvostupňového konania vo výške 426,15 eur. Zároveň si žalovaný uplatnil aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške 28,22 eur.

3. V dôsledku podaného odvolania bol spis predložený na rozhodnutie o odvolaní odvolaciemu Krajskému súdu v Žiline. Odvolací súd predovšetkým konštatuje, že pokiaľ súd prvej inštancie rozhodoval podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (zák. č. 99/1963 Zb. v znení zmien a doplnkov), tento stratil účinnosť ku dňu 30.6.2016 v dôsledku nadobudnutia účinnosti nových civilných procesných kódexov, a to zák. č. 160/2015 Z.z. - Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a zák. č. 161/2015 Z.z. - Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“). Odvolací súd bol potom povinný pri svojom procesnom postupe a rozhodovaní aplikovať uvedenú novú právnu úpravu (§ 470 ods. 1 CSP) s tým, že účinky procesných úkonov súdu prvej inštancie ostali zachované (§ 470 ods. 2 CSP). Zároveň v ďalšej časti odôvodnenia krajský súd prispôbil terminológiu novej právnej úprave

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané účastníkom konania v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s ust. § 219 ods. 3 CSP) napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti.

5. V zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. V zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. V zmysle ust. § 387 ods. 3 CSP odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

8. Odvolací súd konštatuje, že prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP v spojení s ust. § 234 ods. 2 CSP, pričom výstižne a dostatočne odôvodnil, čo ho viedlo k vydaniu rozhodnutia a vyporiadal sa s rozhodujúcimi skutočnosťami. Rozhodnutie prvostupňového súdu zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne.

9. Okresný súd pri rozhodovaní o trovách konania postupoval podľa § 142 ods. 2 OSP, ktorý bol v novom Civilnom sporovom poriadku nahradený ust. § 255 ods. 2, pričom vyslovil, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Ako vyplynulo z podanej žaloby a súdneho spisu, žalobkyňa a žalovaný uzavreli úverovú zmluvu, predmetom ktorej bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru. Nakoľko sa žalovaný dostal do omeškania s úhradou svojho záväzku, žalobkyňa v súlade so zmluvnými podmienkami vyzvala žalovaného k splateniu celého zostatku úveru. Keďže zo strany žalovaného nedošlo k úhrade ani na základe tejto výzvy, žalobkyňa si uplatnila svoj nárok voči žalovanému žalobou na súde.

Aj napriek tomu, že žalobca v prejednávanej veci dosiahol len čiastočný úspech, odvolací súd je toho názoru, že rozhodnutie okresného súdu je správne, nakoľko priznanie trov konania žalovanému vzhľadom na výšku jeho úspechu by bolo s ohľadom na charakter nároku v rozpore s dobrými mravmi.

10. Odvolací súd o trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP tak, že žalobkyňa náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko hoci bola žalobkyňa úspešná, trovy odvolacieho konania si neuplatnila a ani jej žiadne trovy v konaní pred odvolacím súdom nevznikli.

11. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Poučenie o odvolaní: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)